

3.2. Πράγματι, πρόκειται για πρόβλημα δημόσιας υγείας και η σχετική κατανάλωση χλωροφθορανθράκων είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα πρέπει να προβούν σε διαβήματα προς τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ώστε να επισπευθεί η διαδικασία καταχώρησης του είδους αυτού φαρμάκων από την τροποποίηση ήδη των προωστικών αερίων, προκειμένου να καταστούν δυνατές οι προβλεπόμενες μειώσεις το συντομότερο δυνατό, χωρίς ωστόσο να στερηθούν οι ασθενείς τα φάρμακα που τους είναι απαραίτητα.

B. Άλλα προϊόντα

3.3. Για τις απαραίτητες εξαιρέσεις σε άλλες βασικές χρήσεις, η ΟΚΕ ζητεί από την Επιτροπή οι εξαιρέσεις αυτές:

- να αποτελέσουν το αντικείμενο θετικού καταλόγου,
- να περιλαμβάνουν τα πεδία εφαρμογής που θεωρούνται «βασικά»,
- να είναι χρονικά περιορισμένες,
- να είναι όσο το δυνατό λιγότερες.

4. Ανακύκλωση των ουσιών

4.1. Η Επιτροπή θα πρέπει να μελετήσει τις δυνατότητες ανακύκλωσης και κατάργησης των ουσιών που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, ιδίως τον πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων και των halons που υπάρχουν τη στιγμή αυτή στις βιομηχανικές ή ιδιωτικές εγκαταστάσεις όπου χρησιμοποιούνταν πριν από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ.

Βρυξέλλες, 27 Μαΐου 1992.

*Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*
Michael GEUENICH

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου που καθορίζει τους κανόνες εμπορίας για ορισμένες λιπαρές ουσίες του γάλακτος και λιπαρές ουσίες που δεν προέρχονται από το γάλα, καθώς επίσης και για τις λιπαρές ουσίες που αποτελούνται από φυτικά και ζωικά προϊόντα ⁽¹⁾.

(92/C 223/20)

Στις 10 Φεβρουαρίου 1992 και σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα γεωργίας και αλιείας, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 12 Μαΐου 1992 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Quevedo Rojo.

Κατά την 297η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 27ης Μαΐου 1992) η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 50 ψήφους υπέρ, 20 ψήφους κατά και 8 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Γενικές παρατηρήσεις

1.1. Η ΟΚΕ είναι σε γενικές γραμμές σύμφωνη με την πρόταση της Επιτροπής, ειδικότερα λόγω της πρωτοβουλίας που αναλαμβάνεται για την προστασία ενός προϊόντος το οποίο, επειδή είναι εκλεκτό, έχει προκαλέσει την ανάπτυξη προϊόντων απομίμησης, με τα οποία επιδιώκεται να αποκομισθούν οφέλη από την καλή φήμη του. Επίσης θεωρείται μέγιστης σημασίας η δυνατότητα να προσφερθούν στον καταναλωτή οι μέγιστες εγγυήσεις των προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο.

1.2. Κατά τον ίδιο τρόπο, η ΟΚΕ επιθυμεί να δηλώσει ότι κρίνει σκόπιμο να υπάρξει συνέχεια προς την κατεύθυνση της πρότασης αυτής, όσον αφορά την προστασία άλλων κοινοτικών προϊόντων μέσω του καθορισμού τους σε κοινοτικό επίπεδο.

1.3. Για να υπάρξει αντιστοιχία με το πεδίο εφαρμογής της πρότασης κρίνεται σκόπιμο να αντικατασταθεί το τίτλος της από το ακόλουθο: «Σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό κανόνων εμπορίας για ορισμένες λιπαρές ουσίες για επάλειψη που προέρχονται από το γάλα, και για τις λιπαρές ουσίες άλλης προέλευσης ή των αναμίξεών τους».

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 36 της 14. 2. 1992, σ. 12.

1.4. Η ΟΚΕ φρονεί ότι ο όρος «βούτυρο» θα έπρεπε να χρησιμοποιείται αποκλειστικά για το προϊόν που λαμβάνεται από το γάλα ή την κρέμα και έχει περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες μεγαλύτερη από 80%. Σε ό,τι αφορά τα προϊόντα με μικρότερη περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες, στα οποία η λιπαρή ουσία υποκαθίσταται με νερό ή άλλη ουσία, ζητείται από την Επιτροπή να καθορίσει άλλη ονομασία (π.χ. «προϊόν λιπαρής ουσίας του γάλακτος»).

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 η ακόλουθη πρόταση:

«Επίσης οι ονομασίες αυτές θα χρησιμοποιούνται όταν τα εν λόγω προϊόντα θα αναφέρονται ως συστατικά άλλων τροφίμων των οποίων αποτελούν μέρος.»

2.2. Άρθρο 4

2.2.1. Με στόχο να διασαφηνισθεί το νόημα της παραγράφου 1 στοιχείο β) του άρθρου 4, η ΟΚΕ προτείνει την ακόλουθη διατύπωση:

«Συνολική περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες του τελικού προϊόντος πριν από την αποστολή του από τη μεταποιητική βιομηχανία, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα 2, και που έχουν περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες μικρότερη του 80%.»

2.2.2. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η παράγραφος 1 στοιχείο δ) του άρθρου 4 μπορεί να διαγραφεί αν ληφθεί υπόψη ότι αναφέρεται σε προϊόντα των οποίων οι λιπαρές ουσίες προέρχονται εξ ολοκλήρου από γάλα, από τη στιγμή που η συνολική περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες συμμορφώνεται προς ό,τι θεσπίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β).

2.2.3. Παράγραφος 2: Η ΟΚΕ προτείνει να συμπεριληφθεί η παράγραφος αυτή στο τμήμα που περιέχεται στο παράρτημα II.

2.2.4. Παράγραφος 3: Η ΟΚΕ κρίνει ότι θα πρέπει να συγκεκριμενοποιηθεί τι ακριβώς εννοείται με τους όρους «ποικιλία» και «προέλευση» καθώς και η ενδεχόμενη σχέση τους με τις έννοιες που καθορίζονται στις προτάσεις κανονισμού σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και Ονομασιών προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων καθώς και με την πιστοποίηση των ειδικών χαρακτηριστικών των προϊόντων διατροφής.

2.3. Άρθρο 5

2.3.1. Παράγραφος 2: Η ΟΚΕ προτείνει να συμπληρωθεί η παράγραφος αυτή με την ακόλουθη πρόταση:

«Οι εν λόγω ενδείξεις πρέπει να αναγράφονται στα εμπορικά έγγραφα που συνοδεύουν τα προϊόντα όταν αυτά δεν διατίθενται σε δοχείο.»

2.4. Η ΟΚΕ προτείνει να απαλειφθεί η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 7.

2.5. Με στόχο να διασαφηνισθεί το νόημα του άρθρου 10, η ΟΚΕ προτείνει την ακόλουθη διατύπωση:

«Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά ως παρόν άρθρο, τα εν λόγω μέτρα θεσπίζονται, ανάλογα με την περίπτωση:

- σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68,
- σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 136/66,
- με συνδυασμό των δύο διαδικασιών που αναφέρονται πιο πάνω.»

Βρυξέλλες, 27 Μαΐου 1992.

Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Michael GEUENICH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 43 παράγραφος 4 του εσωτερικού κανονισμού)

Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων οι ακόλουθες τροπολογίες απορρίφθηκαν:

σελίδα 1, σημείο 1.4

Να διαγραφεί το σημείο αυτό.

Αιτιολογία

Οι νέες ανάγκες και η ανάπτυξη νέων προϊόντων συνέβαλαν στην αύξηση της παραγωγής βουτύρου κατά 60% και των λιπαρών ουσιών που περιέχονται στο γάλα κατά 40%. Από τα προϊόντα αυτά δεν πρέπει να αφαιρεθεί η ονομασία «βούτυρο», όταν η περιεκτικότητα του γάλακτος σε λιπαρές ουσίες αναγράφεται ευκρινώς στη συσκευασία.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 21, ψήφοι κατά: 45, αποχές: 2.

Σημείο 1.4

Να απαλειφθεί το σημείο αυτό.

Αιτιολογία

Εφόσον το βούτυρο (το οποίο έχει περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες μεγαλύτερη από το 80%) εξακολουθεί, φυσικά να αποκαλείται «βούτυρο», θα ήταν λογικό το ημίπαχο βούτυρο να αποκαλείται ημίπαχο βούτυρο και όχι «προϊόν λιπαρής ουσίας του γάλακτος», όπως προτείνει ο εισηγητής.

Διότι ποιός καταλαβαίνει σε αυτή την περίπτωση ότι το «προϊόν λιπαρής ουσίας του γάλακτος» είναι στην πραγματικότητα ημίπαχο βούτυρο;

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 21, ψήφοι κατά: 45, αποχές: 2.

Σημείο 1.4

Να διαγραφεί το σημείο 1.4 και να αντικατασταθεί από την παράγραφο που ακολουθεί:

«Η ΟΚΕ θεωρεί ότι το βούτυρο που παρασκευάζεται σύμφωνα με τον παραδοσιακό τρόπο και λαμβάνεται από γάλα ή κρέμα, με περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες μεγαλύτερη από 80%, πρέπει να αποτελείσει αντικείμενο μιας ειδικής προστασίας στα πλαίσια του άρθρου 4 που αναφέρεται στην επισήμανση ή/και του άρθρου 6 σε ό,τι αφορά τον καθορισμό των επιπέδων σχετικά με την ποιότητα.»

Αιτιολογία

Ο όρος «βούτυρο» που προτείνεται στο σημείο 1.4 έχει σε μεγάλο βαθμό περιοριστικό χαρακτήρα για δύο λόγους:

1. Δεν επιτρέπει ουσιαστικά οποιαδήποτε δυνατότητα εξέλιξης της μεθόδου παραγωγής του βουτύρου, και συνεπώς τη δυνατότητα υιοθέτησης μελλοντικών τεχνολογικών καινοτομιών στον εν λόγω τομέα. Πράγματι, χωρίς να αναφερθούν οι εγγενείς ιδιότητες του προϊόντος (περιεκτικότητα σε λιπαρά που λαμβάνονται από το γάλα), μπορεί να προβλεφθεί η βελτίωση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας του προϊόντος (π.χ. ευκολότερη επάλειψη στον άρτο ειδικότερα με την προσθήκη ουσιών, στο μέτρο βέβαια όπου οι τελευταίες δεν προορίζονται να αντικαταστήσουν τις ίδιες τις λιπαρές ουσίες.

2. Αποκλείει οποιαδήποτε δυνατότητα διαφοροποίησης στον παραγωγό, κατά την προσπάθεια αξιοποίησης της ιδιότητας του όρου «βούτυρο». Σαφώς, εφεξής θα είναι αδύνατο να αξιοποιηθούν εμπορικά τα προϊόντα που προέρχονται από το βούτυρο κάτω από ονομασίες όπως «ημι-βούτυρο» ή «τρία-τέταρτα βούτυρο» που ορίζονται στην υπό εξέταση πρόταση κανονισμού. Μία τέτοια δυνατότητα διαφοροποίησης υπάρχει ήδη στα γαλακτοκομικά προϊόντα («ημι-αποκορυφωμένο γάλα», «αποκορυφωμένο γάλα», ...) χωρίς να υπάρχουν επιπτώσεις στον τύπο του γάλακτος ή στις ίδιες τις ιδιότητές του, και χωρίς αυτό να έχει προκαλέσει σύγχυση στον καταναλωτή (ειδικότερα, ο κανονισμός επιβάλλει τη μόνιμη ένδειξη επί του προϊόντος, του ποσοστού των λιπαρών ουσιών που προέρχονται από το γάλα). Στο πλαίσιο αυτό, υπάρχει ένα πραγματικό κενό στον τομέα της κατανάλωσης, το οποίο επιβεβαιώνεται από την αύξηση της ζήτησης στην αγορά.

Είναι λοιπόν επιθυμητό, το άνοιγμα της αγοράς του τομέα των λιπαρών ουσιών γάλακτος στα διαιτητικά προϊόντα εάν δεν είναι επιθυμητή η υπονόμηση του στόχου του κανονισμού ο οποίος αποσκοπεί στην ενίσχυση των παραγωγών με την αξιοποίηση της παραγωγής τους.

3. Είναι ορθό να προστατευθεί «το παραδοσιακό βούτυρο» και αυτό μπορεί να επιτευχθεί στα πλαίσια του εν λόγω κανονισμού, όπως αναφέρεται στην παρούσα τροπολογία.

Εντούτοις, είναι εντελώς απαραίτητο όπως ο ορισμός της λέξης «βούτυρο» που χρησιμοποιείται μόνος του, είναι αρκετά γενικός ώστε να επιτρέπει στον τομέα να προσαρμοσθεί. Ο ορισμός που αναφέρεται στην πρόταση κανονισμού αποτελεί εξάλλου ορισμό του codex.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 28, ψήφοι κατά: 44, αποχές: 4.

Να προστεθεί το εξής νέο σημείο 2.6:

«Παράρτημα II, Ομάδα Γ και Β

Βάσει των δύο αυτών παραρτημάτων, θα καταστούν παράνομα όλα τα προϊόντα που περιέχουν λιπαρές ουσίες από γάλα σε ποσότητα μεταξύ 3 και 15% και έτσι θα παύσει η πώληση των προϊόντων που διατίθενται σήμερα στην αγορά και τα οποία περιέχουν 10% λιπαρές ουσίες από γάλα.»

Αιτιολογία

Η Επιτροπή ανέφερε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του τμήματος ότι τούτο οφειλόταν σε άγνοια και ότι πρόθεση της δεν ήταν να καταστήσει παράνομα τα προϊόντα που υπάρχουν σε ορισμένα κράτη μέλη. Το σημείο αυτό πρέπει εντούτοις να γίνει σαφές στη γνωμοδότησή μας. Η επισήμανση παρόμοιων σφαλμάτων αποτελεί ένα από τα χρήσιμα έργα που επιτελεί η ΟΚΕ προς όφελος του πολίτη.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 27, ψήφοι κατά: 27, αποχές: 18.

Να προστεθεί νέο σημείο 2.7:

«Σε γενικές γραμμές, τέτοιου είδους απαγορευμένες ζώνες περιορίζουν τις επιλογές του καταναλωτή και εμποδίζουν την βελτίωση των προϊόντων. Ως εκ τούτου δεν ενδείκνυται για μια Ενιαία Αγορά, που προβλέφθηκε, αντιθέτως, για να αυξηθούν οι επιλογές του καταναλωτή μέσω της άρσης των τεχνικών φραγμών.»

Αιτιολογία

Αυτονόητη. Βάσει της αρχής της Ενιαίας Αγοράς θα πρέπει να αρθούν οι υπάρχοντες φραγμοί και όχι να δημιουργηθούν νέοι όπως αυτό επιδιώκεται από την οδηγία.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 17, ψήφοι κατά: 40, αποχές: 13.

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί θεσπίσεως συστήματος συμπληρωματικής ενίσχυσης για τη σύσταση οργανώσεων παραγωγών στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, στις Κανάριους Νήσους, στις Αζόρες και στην Μαδέρα⁽¹⁾

(92/C 223/21)

Στις 22 Απριλίου 1992 και σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αποφάσισε να αναθέσει στον Γενικό Εισηγητή κ. Pricolo την προετοιμασία των σχετικών εργασιών.

Κατά την 297η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 27ης Μαΐου 1992), η ΟΚΕ υιοθέτησε ομόφωνα την εξής γνωμοδότηση.

1. Η ΟΚΕ συμμερίζεται πλήρως τα κίνητρα που ώθησαν την Επιτροπή να υποβάλει την πρόταση η οποία προβλέπει — για τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα (ΓΥΔ) — την εφαρμογή καθεστώτος πιο ενισχυμένων ενισχύσεων για τη σύσταση και την έναρξη λειτουργίας των οργανώσεων παραγωγών στον τομέα των προϊόντων αλιείας.

2. Πράγματι, η αρχή της διαφοροποίησης των ενισχύσεων ανάλογα με τις ιδιάζουσες διαρθρωτικές πραγματικότητες των διαφόρων περιοχών της Κοινότητας πρέπει στο εξής να αναγνωρισθεί ως μια «αναντίρρητη σταθερά» της πολιτικής γεωργικών διαρθρώσεων. Ο στόχος της αμβλύνσεως, αν όχι και της απαλείψεως, των διαρθρωτικών διαφορών και, συνεπώς, της Οικονομικής και Κοινωνικής συνοχής είναι αρρήκτως συνδεδεμένος με την εφαρμογή των διαφοροποιημένων παραμέτρων κατά τρόπον ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι διάφοροι παράγοντες που παρακωλύουν την οικονομική και παραγωγική ανάπτυξη των μειονεκτικών περιοχών, όπως τα υπερπεριφερειακά διαμερίσματα της Κοινότητας.

3. Οι διατάξεις σχετικά με τις οργανώσεις παραγωγών και τις συναφείς ενώσεις τους — τόσο εκείνες που περιλαμβάνονται στον οριζόντιο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 του Συμ-

βουλίου της 19ης Ιουνίου 1979 που τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3808/89 της 12ης Δεκεμβρίου 1989 όσο και οι διατάξεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3687/91 του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 1991 σχετικά με τον τομέα της αλιείας — στοχεύουν στην προληπτική αντιμετώπιση των διαρθρωτικών ελλείψεων που σημειώνονται στο επίπεδο της συγκεντρώσεως της προσφοράς και της προσαρμογής της παραγωγής με τις ανάγκες της αγοράς.

Και οι δυσκολίες αυτές εμφανίζονται εντονότερα και πολλές φορές σε απειριστικό βαθμό στις πιο απομονωμένες και νησιωτικές ζώνες της Κοινότητας. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες — οικονομικές και χρηματοδοτικές — για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα του εξαιρετικά υψηλού αριθμού μικρών επιχειρήσεων, οι οποίες δεν διαθέτουν την κατάλληλη οργάνωση.

4. Η ΟΚΕ χαιρεί συνεπώς για την πρωτοβουλία της Επιτροπής διότι δημιουργείται έτσι ένα ομοιογενές κανονιστικό πλαίσιο για εξαιρέσεις υπέρ των οργανώσεων παραγωγών του τομέα της αλιείας. Υπενθυμίζεται ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τα προγράμματα Poseican (Κανάριοι Νήσοι) και Poseima (Αζόρες και Μαδέρα) επικύρωναν την αρχή ότι για τις νήσους αυτές πρέπει να εφαρμοσθεί ένα καθεστώς ενισχυμένης ενίσχυσης για τις οργανώσεις των παραγωγών στον τομέα της αλιείας.

(1) ΕΕ αριθ. C 100 της 22. 4. 1992, σ. 13.